

Florio den 17 April 78

Egen min älskling!

Tack för ditt bref af den 4 April. Sedan dess har jag telegraferat till dig två gånger, du må väl fått dem, ty då måste du åtminstone vara fullkomligt lugn hvad mitt helsotillstånd beträffar. Bref har jag äfven skrivit, men du har nu engång för ovana att ej underrätta mig, hvilket bref du senast fått, det heter endast "ditt sista". Hör du egen älskling, du må ej tänka på att komma hit, då blef jag riktigt ledsen. Tror du jag skulle vilja se dig utsatt för alla möjliga sjukdomar här, och hvar ville idu jag skulle herbergera dig här. Sjelf bor jag i tält, och der skulle du frysa, eller pinas ihjäl af hetta. Nej, min älskade, blif du hemma och sköt om barnen, nog kan jag sköta om mig sjelf.

I morgon res Willus och Sundman till Odessa, Hfors, men du har rätt, jag skulle ej vilja resa hem förän bat., kan jag ej komma med den, så må de gräfvä ner mig här. För närvarande mår jag utomordentligt väl, appetit, sömn oförlikneliga. Du behöver ändå ej vara rädd, ostronen och champagnen här bytte jag med förtjusning till potäter och strömming på Kustö, men det vet du ju, att jag alltid haft enkla vanor.

Hvad du skrifver om Majsu, är ängsligt nog, må det ej komma sig af slapphet ifrån Mormors sida. Jag kan ej begripa att man ej skulle kunna få bugt med ett barn. Qväs du Vicku i tid, så slipper du många framtida bekymmer, ty han är gammal nog att förstå när han gör illa.

Här är förfärligt ledsamt, och man har ej någon aning om när eländet skall taga slut, Men var ej ängslig, på mig kan ingen se att jag har ledaamt, nej det ginge min ära för när. Nu under Påsk lofvet res jag väl till Constantinopel, ty det har åter blivit tillåtet. Jag skulle ännu vilja göra en tur till Bujukdere och dess omgifningar, och Ståhlberg har lofvat göra mig sällskap. Fanny Wendt stackare kommer i afton till Odessa, der hon får vänta två dagar på Willus, som kanske i morgon slipper härifrån. Willgrén är illa sjuk, han påminner mig om Wellin, i början af hans sjukdom, och jag tror aldrig han kan komma sig. För resten äro vi nog lyckliga att ej hafva mera än 9 tyfus sjuka och 8 Convalescenter. Tyfus härjar här obarmhertigt det finnes bataljoner som hafva 100 sjuka, och Reg. 500. Procopé försöker föda folket så väl som möjligt, örter, potäter, fisksoppa och sill, hvad kan man begära mera, dessutom rörelse 3 timmar om dagen och sträng uppsigt öfver renligheten. Här har jag nu åter exercerat in ett nytt kompani, ty ifrån reserven har jag fått 44 man, som varit fullkomliga bönder, men nu kunna de visas för hvem som helst. Skjuta kan jag ej lära dem, men kanske få vi lof att skjuta 3 patroner per man, och det är mycket nog. Finska Litteratursällskapet har skickat lektyr för folket, som var särdeles välkommet, det vore endast önskligt att Officerarne äfven finge några böcker, ty dagarna äro bra långa, eller egentligen aftnarna.

den 17 April 78, forts.

Nu hafva vi det rätt varmt och godt, men ännu ej sormarvärme, folket simmar redan, man jag har ännu ej vågat mig deran. Jag har idag skrivit till Viktor och tackat honom för det myckna besvär han haft med mina affärer, och bifogat 20 half imperialer för de nödvändigaste inbetalningarna. Icke tror jag du min egen älskling slösar bort penningarna men ju mera du sparar, desto bättre få vi det när vi komma hem.

Ännu alle kan jag ej tro på något krig, nog komma vi hem inom Maj månad det är min tro, men til 1^a Juni är ännu långt. Nog är det bra bedröfligt att ända till dess, endast få drömma om sin egen varma lilla hustru. Du ser af hela mitt bref, att jag ofta behöfver underrättelser hemifrån och då vet jag att du nog skrifer. Lilla mamma är väl ej ledsen att jag ej besvarat hennes bref, så hon derföre slutat upp, att skriva mig till. Kyss henne ifrån mig, och bed henne låta nåd gå före rätt, och fortsättningsvis skriva till mig. Numera är jag ej nöjd om jag får ett bref, nej två skall det åtminstone vara på engång. Vårt matbolag har smält ihop, Wahlberg är allt ännu konvalescent, så det återstår båda Procupéerna, Andelin, Ståhlberg och und. . Ståhlberg har varit oss till särdeles nytta under denna svåra tid har han alltid något ordspråk eller glåpord till hands för att uppehålla målron. Andelin och han äro de enda af vårt bolag, som bo inne i rum, de smågnabbas tror jag hela natten, och börja åter tidigt om morgonen. Kl. 10 träffas vi alla vid frukost bordet och då må du tro det ej sparas på skämt. Det goda, röda Chios och Tenedos vin vi hafva, och konsumera stora partier af, bidrager äfven till glädjen. Men det behöfs endast en anspelning på Er derhemma, så äro alla plötsligt alvarsamme.

Men nu har jag skrivit nog med klagovisor för denna gång. Adieu min egen älskade, helsa far och mor, kyss barnen, och behåll för egen räkning, så många kyssar du vill hafva af din Egen Eugène. Med Willus skickar jag dig ett Panorama öfver Constantinopel, när jag kommer hem skall jag berättas för dig allt hvad jag sett i den staden.

Din Eugène